

# Polderen in de supermarkt

23-07-2015 10:11

**Door Antoine Endtz**

**Advocaat bij Endtz & Co Advocaten**

Sinds 2013 zit de supermarktbranche zonder cao. Twee jaar dus. Beide kanten van de onderhandelingstafel geven elkaar daarvan de schuld. De vakbonden zetten in op een loonsverhoging en het handhaven van onregelmatigheidstoelagen, terwijl de werkgevers wel een loonsverhoging willen betalen, maar als tegenprestatie meer flexibiliteit vragen van hun werknemers.

Inmiddels zijn de frustraties over een weer zo hoog opgelopen dat beide partijen via de media proberen hun gelijk te halen. De supermarktbranche is de afgelopen jaren veranderd. Werknormen en –druk zijn daarmee niet meer wat ze geweest zijn.

## **Een paar feiten op een rij:**

- Hoewel laat op gang gekomen, neemt het online aandeel in de omzetten van supermarkten gestaag toe. De verwachting is dat de internetverkopen van supermarkten de komende jaren stevig zullen groeien. Dit vraagt om toenemende flexibiliteit van supermarktondernemers om op dit veranderde koopgedrag in te spelen.

- Consumenten hebben ook hun fysieke koopgedrag bij supermarkten drastisch aangepast. Was vroeger iedere supermarkt om zes uur dicht, tegenwoordig is de meerderheid van de supermarkten 's avonds en op zondag open. De 52-urige openingsnorm is opgerekt naar bijna tachtig uur per week. Die werktijden zijn dus normtijden geworden.

- De supermarktbranche betaalt zuinig. Om precies te zijn behoren vakkenvullers en kassamedewerkers al sinds 2011 tot de slechtst betaalde werknemers van Nederland met een bruto jaarsalaris van gemiddeld negentienduizend euro (onderzoek van Elsevier en Berenschot).

- Supermarkten hebben sinds 2011 een stabiele omzet gehad van ongeveer 32 tot 33 miljard euro per jaar en deze omzet is in het eerste kwartaal van 2015 met 1,6 procent gestegen. De verwachting is dat deze stijging zal doorzetten (GfK).

Niemand kan ontkennen dat de realiteit van 2013 niet meer actueel is. Flexibiliteit is een must om in retail te overleven en van werknemers in deze branche mag worden verwacht dat zij daarin meegaan. Dus geen toeslagen meer voor werk tijdens normtijden. Omgekeerd mogen supermarktondernemers eens gaan inzien dat het niet meer van deze tijd is om van werknemers vergaande flexibiliteit te vragen voor een salaris dat achterloopt op de norm van vergelijkbare functies elders. Wie goed doet, zal goed ontmoeten. Geldt dat niet voor beide kanten van de tafel?

Bron: RetailTrends 6